

Arrest

nr. 218 703 van 22 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 7 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VRIJENS, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is in het bezit van een Ghanees paspoort, geldig van 17 mei 2018 tot 16 mei 2023. Verzoeksters vorig paspoort was geldig van 1 juni 2015 tot 31 mei 2020. Verzoekster werd in het bezit gesteld van een Italiaans visum C voor 15 dagen, geldig van 24 maart 2018 tot 22 april 2018 (VIS). Zij verklaarde via Frankrijk en Italië naar België te zijn gereisd, waar haar zus, B.O.A., woonde. Op 26 april 2018 werd verzoeksters zoon, N.G.A., geboren te Antwerpen. Een aanvraag tot erkenning van haar zoon door de heer G.O. werd geweigerd op 17 december 2018.

1.2. Op 14 januari 2019, na een administratieve controle, werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot afgifte van een inreisverbod van drie jaar. Op 21 januari 2019 werd de beslissing tot vasthouden in een welbepaalde plaats genomen.

1.3. Verzoekster, die volgens haar verklaringen in maart 2018 België is binnengekomen, diende op 21 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 22 februari 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster op 25 februari 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 21/01/2019
Overdracht CGVS: 04/02/2019*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd 15 februari 2019 van 11.11 tot 15.10 in het Engels gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Uw advocaat meester Van Den Bossche was van 11.11 tot 15.10 aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten en etnisch Fanti te zijn. U werd geboren op 19 september 1986 te Accra, Ghana. Tot 15-jarige leeftijd woonde u bij de dochter van de zus van uw moeder te Bakanoe, Cape Coast. Toen u ontdekte dat uw nicht niet uw moeder was, besloot u om bij uw moeder in Amisano in te trekken. Na enige tijd verhuisden jullie naar Ntranoa aangezien uw moeder de huur niet langer kon betalen. Vervolgens verhuisde u nadat u teacher training college had afgerond naar Khlindo in de westelijke regio waar u van 2009 tot 2013 woonde. U werkte er als leerkracht lager onderwijs in M/A Primary school. Van 2013 tot uw vertrek uit Ghana in maart 2018 woonde u in Adiembra, eveneens in de westelijke regio. U werkte als leerkracht wiskunde in Nana Kobina Gyan Junior Highschool. In 2013 maakte u uw bachelor af aan de universiteit van Cape Town. In 2016 begon u aan een 2 jaar durende master die u na 1 jaar stopzette.

In augustus 2017 werd u toen u onderweg was naar uw ouders in Ntranoa beroofd en verkracht. Ook verklaart u op 18-jarige leeftijd door een vriend te zijn verkracht. U vertelde niemand van de gebeurtenissen die in augustus 2017 plaatsvonden. Enkele weken later kwam u erachter dat u zwanger was. De gebeurtenissen troffen u zodanig dat u niet langer naar school ging en in januari 2018 besloot om niet langer les te geven. Toen u op een gegeven moment op het punt stond om een eind te maken aan uw leven werd u tegengehouden door een vriendin. Diezelfde vriendin stelde u voor aan een zakenman die suggereerde dat het verlaten van Ghana u gemoedsrust zou geven. Met uw eigen paspoort en een Schengenvisum aangevraagd op de ambassade van Italië verliet u Ghana in maart 2018 en reisde u via Frankrijk – waar u enkele dagen werd vastgehouden – om vervolgens vruchteloos in Italië op een contactpersoon te wachten. U reisde naar België alwaar uw zus woonachtig is.

26 april 2018 beviel u te Antwerpen van een zoon, Nana Gyamfi Agyekum. Een landgenoot – die u verklaart in Ghana eenmalig te hebben ontmoet – startte een procedure van erkenning van uw zoon, dewelke werd geweigerd. 14 januari 2019 werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd en werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond. Er werd besloten om u vast te houden teneinde u van het Belgisch grondgebied te verwijderen en u ontving een inreisverbod van drie jaar. 21 januari 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart bij terugkeer naar Ghana mentaal niet sterk genoeg te zullen zijn om voor uw zoon te zorgen. U haalt ook de psychologische gevolgen van de verkrachting aan indien u zou terugkeren naar Ghana. Bovendien hekelt u de gezondheidszorg in Ghana waardoor uw zoon niet de nodige medische zorgen zou kunnen verkrijgen. Ook de algemene veiligheidsstoestand in Ghana baart u zorgen. Tenslotte vreest u in de problemen te zullen komen indien u uw schulden bij de bank niet zou kunnen terugbetalen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een afschrift van een inschrijving in het geboorteregister (dd. 30/12/2016), een document waarin uw vader bevestigt dat u een ongehuwde vrouw bent, documenten met betrekking tot uw schoolcarrière (Transcript of Academic Record van de universiteit van Cape coast, certificaat bachelore of education,

Transcript of Academic Record (dd. 25/11/2014), print preview van het academisch jaar 2016/2017 en 2017/2018 eerste semester), informatie met betrekking tot de door u afgesloten lening in Ghana en een afbetalingsplan van het ZNA Sint-Erasmus vergezeld van een brief van de facturatedienst patiënte beheer van het ZNA ziekenhuis.

B. Motivering

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugnrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat. Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaart Ghana in maart 2018 te hebben verlaten. Nadat u in Frankrijk gedurende 3 à 4 dagen werd vastgehouden, reisde u verder naar Italië om tenslotte na 2 à 3 dagen verder te reizen naar België. 26 april 2018 beviel u te Antwerpen van een zoon, Nana Gyamfi Agyekum. U diende echter pas op 21 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in nadat u door de politie illegaal werd aangetroffen en nadat u werd overgebracht naar een terugkeercentrum en een repatriëring nakend was. Dat u eerder geen verzoek om internationale bescherming indiende, ondermijnt de ernst van de door u aangehaalde vrees daar gezien uw illegale status in België een terugkeer naar uw land van herkomst Ghana, steeds reëel was. U hiermee geconfronteerd, stelt u ervoor te hebben gekozen om asiel aan te vragen wanneer de politie u meenam en u documenten werden gegeven dat u zou worden teruggestuurd (zie notities, p. 40). U meent bescherming nodig te hebben omwille van het leven dat u leidde en alles wat u heeft meegemaakt in uw leven. Echter, van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven, vrijheid en fysieke en mentale integriteit en daarom zijn land verlaat, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. U verklaart eerder geen verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend aangezien u van een Ghanese man genaamd Godfred de garantie had gekregen door hen te zullen worden geholpen (zie notities, p. 40). Hij zou immers een aanvraag tot erkenning van uw zoon indienen. U voegt toe niet voor uzelf te hebben kunnen denken. Dat deze verklaringen niet afdoende zijn, behoeft weinig uitleg, mede omdat uw vermeende 'onwetendheid' u er niet van weerhield met een Italiaans visum naar Europa te komen, een aanvraag tot erkenning van uw zoon in te dienen en een advocaat te contacteren teneinde een regularisatieprocedure te starten. Bovendien bent u een hoogopgeleid persoon met een netwerk in België. Zo hebt u een zus die meer dan 10 jaar in België woont (zie notities, p. 11). Bovendien aarzelde u niet om Godfred – die u volgens uw verklaringen eenmalig zou hebben ontmoet in Ghana – bij aankomst in België te contacteren (zie notities, p. 21). Ook geeft u aan vrienden in België te hebben (zie notities, p. 25 en p. 42) en actief te zijn binnen de kerkgemeenschap (zie notities, p. 6 en 38).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u bewust getracht heeft om de Belgische overheid om de tuin te leiden. Zo werd door Godfred een aanvraag tot erkenning van uw zoon ingediend. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS de aanvrager Godfred rond augustus 2017 – voor de door u aangehaalde verkrachting – in Ghana te hebben leren kennen en eenmalig met hem

geslachtsgemeenschap te hebben gehad. U meent echter dat hij niet de vader van uw zoon is, doch kan u dat niet geheel uitsluiten. U besloot om hem te contacteren in België waarop hij de stap zette om een procedure tot erkenning van uw zoon op te starten (zie notities, p. 22). De door u neergelegde geboorteakte en bevestiging van ongehuwde staat werden in het kader van die procedure opgesteld en aan u overgemaakt. Zij hebben bijgevolg geen betrekking op de door u uiteengezette asielmotieven. Godfred verklaart de biologische vader te zijn van uw kind en u naar eigen zeggen in september 2017 op de markt in Ghana te hebben leren kennen waarna jullie 1 keer seksuele betrekkingen hebben gehad.

In een verslag van 26 september 2018 verklaarde u sinds 2016 in België te zijn en niet te zijn teruggekeerd naar Ghana. Een man zou u naar België hebben gehaald en u werk als leerkracht hebben aangeboden. Eerst wilde u niet, maar uiteindelijk nam u het aanbod toch aan daar de levensomstandigheden in Ghana niet zo goed waren. Eenmaal in Europa aangekomen, bleek dat u zich diende te prostitueren, wat u weigerde. U zou de vader van uw kind in België hebben leren kennen en toen niet hebben geweten dat hij een gezin had. Jullie relatie hield geen stand maar hij wil wel voor het kindje zorgen. U tijdens dat gesprek geconfronteerd met uw visumaanvraag voor Italië van 20 maart 2018 in Ghana, beweerde u de aanvraag niet te hebben gedaan en stelde u dat de man die u naar België bracht dat heeft gedaan. U voegde toe niet te willen terugkeren naar Ghana en in België te willen blijven om naar school te gaan, de taal te leren, u te integreren en werk te zoeken. Bovendien zou u in Ghana niets hebben en zou het leven voor uzelf en uw kindje moeilijk zijn. De verkrachting die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming aanhaalt als reden uw land van herkomst te hebben verlaten en waarom u niet zou kunnen terugkeren, vermeldde u echter niet (zie verslag terugkeercoaching). U met deze verklaringen geconfronteerd, verklaart u die dingen te hebben gezegd aangezien u dat werd aangeraden. U werd aangespoord om niets te vertellen over wat gebeurde in Ghana en te hebben moeten laten uitschijnen dat alles in België gebeurde. Advies wat u volgde aangezien u zelf niet kon denken. In de kerk echter werd u aangeraden om de waarheid te vertellen waarna u besloot om een advocaat te zoeken en niet langer te liegen (zie notities, p. 41-42). Desalniettemin dient geconcludeerd te worden dat u valse verklaringen heeft afgelegd teneinde een legaal verblijf in België te verkrijgen. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de aanvraag tot erkenning van uw zoon werd geweigerd (zie weigering opmaak akte van erkenning). Ook op 14 januari 2019 (zie formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling) werd u na arrestatie door de politie gehoord. U verklaarde naar België te zijn gekomen om te werken en niet naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd omdat u bent bevallen van uw zoon. U voegde toe in België een vriend van Ghanese afkomst te hebben gehad maar door hem verlaten te zijn geweest. Uw zoon heeft geen vader en u wilt de naam van de vader liever niet meedelen. Wederom vermeldde u de verkrachting niet. U hiermee geconfronteerd, stelt u een verward persoon te zijn geweest die niet juist kon denken en dat u een jaar geleden dacht dat 2018 een jaar geleden was. U uitdrukkelijk gevraagd waarom u de verkrachting niet vermeldde, geeft u aan het te hebben moeten doen. U stelt het niet te hebben kunnen zeggen en te hebben gedacht tot het geen nut had tot u werd gezegd dat u de waarheid diende te vertellen (zie notities, p. 42-43).

Uw laattijdig verzoek om internationale bescherming en uw poging de Belgische instanties te misleiden, dienen te worden meegenomen in de algehele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Met betrekking tot de door u aangehaalde verkrachting(en) dient te worden opgemerkt dat er geen indicatie bestaat dat u bij terugkeer opnieuw het slachtoffer zou worden van seksueel geweld. U zou op 18-jarige leeftijd (2004) een eerste keer het slachtoffer zijn geworden van een verkrachting door een vriend. U praatte er met niemand over en door te focussen op uw ambities zette u uw leven verder. Die eerste verkrachting weerhield u er niet van tot augustus 2017 – wanneer u een tweede maal het slachtoffer werd van seksueel geweld - een normaal leven te leiden in Ghana. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat, hoewel het een zeer laakbaar feit betreft, in augustus 2017 uw nabijheid en kwetsbaarheid op dat moment door de agressoren werden uitgebuit. De verkrachting vond plaats in een context van gemeenrecht (overval) en bijgevolg is er geen link met een van de gronden van de conventie (nationaliteit, ras, religie, politieke overtuiging en sociale groep). Ook zelf haalt u niet aan bij terugkeer naar Ghana te vrezen opnieuw het slachtoffer te zullen worden van seksueel geweld.

De reden dat u Ghana heeft verlaten, is volgens uw verklaringen uw gebrek aan levenslust en toekomstperspectief na de door u aangehaalde verkrachting die in augustus plaatsvond. U herhaalt verscheidene keren als 32-jarige het gevoel te hebben niets te hebben bereikt in het leven, geen man en kinderen te hebben en het gevoel te hebben dat het leven u niets te bieden had.

Ten gevolge van de verkrachting stopte u met uw masteropleiding aan de universiteit van Cape Coast en hervatte u vanaf januari 2018 uw werkzaamheden als leerkracht niet. Wanneer u eind november 2017 op het punt stond om een einde te maken aan uw leven, werd u tegengehouden door een vriendin die u eind december aan een zakenman voorstelde die u aanraade om Ghana te verlaten teneinde mentale gemoedsrust te verkrijgen. Er werd u getoond dat er elders kansen zijn en dat u een nieuw leven zou kunnen starten, wat u weer hoop gaf en u in staat zou hebben gesteld om de gebeurtenissen in Ghana te vergeten (zie notities, p. 36-38). U gevraagd wat u na de agressie vreesde, stelt u dat uw leven tot op dat moment moeilijk en verscheurend was en u niets had in het leven (zie notities, p.35). Ook nu bij terugkeer vreest u door uw mentale instabiliteit geen leven voor uzelf en uw zoon te kunnen opbouwen.

Er dient echter ten eerste te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde psychologische gevolgen van de verkrachting niet geattesteerd zijn en de commissaris-generaal zich voor de beoordeling ervan enkel kan wenden tot uw verklaringen hieromtrent.

Bovendien dient internationale bescherming zich pas aan wanneer geen beroep kan worden gedaan op nationale bescherming. U verklaart in Ghana geen klacht te hebben ingediend omdat u de moed niet had. U om duiding gevraagd, antwoordt u het niet te weten en bang en in de war te zijn geweest. Bovendien was u gefrustreerd en kon u enkel denken dat uw vrienden na college trouwden en iedereen een serieuze partner had, terwijl u als 32-jarige niemand in uw leven had. U dacht aan uw leven en de uitdagingen die u had moeten doorstaan. Dit alles liet u concluderen dat uw leven, buiten naar school gaan, u niets te bieden had (zie notities, p. 35). Ook zocht u geen medische hulp na de verkrachting omdat u het aan niemand kon vertellen en niet wist wat te kunnen zeggen indien u zou gaan. Bovendien was u het gewoon om dingen voor uzelf te houden (zie notities, p. 36). U vertelde het niet aan uw vrienden aangezien u uw pijn alleen wilde dragen. Waarom u dat wilde, weet u niet. Ook vertelde u niets aan uw familie omdat u het beschamend vond en u dacht dat ze u niet zouden geloven.

Kortom dient te worden vastgesteld dat u vooraleer u Ghana verliet geen enkele poging heeft ondernomen om hulp te zoeken in Ghana. Dit is echter in strijd met de voorwaarde dat nationale bescherming primeert op internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming die zijn of haar land verlaat teneinde in een derde land bescherming te verzoeken, mag worden verwacht dat hij alle middelen van nationale bescherming en hulp heeft uitgeput. Dit blijkt geenszins uit uw verklaringen. Integendeel, u ondernam geen enkele poging om u uit uw penibele situatie op te tillen. Evenwel bestaat er in Ghana onder andere de Domestic Violence Victim Support Unit (DOVVISU), een gespecialiseerde eenheid binnen de Ghanese politiediensten opgericht in 1998 om de toenemende gevallen van misbruik en geweld tegen vrouwen en kinderen te adresseren. De eenheid heeft kantoren in elk van de hoofdsteden van de 10 regio's en in sommige districten van Ghana. DOVVISU's objectief is het beschermen van de rechten van vrouwen en kinderen tegen alle vormen van misbruik alsook het arresteren en vervolgen indien nodig. Zij nemen verklaringen af van slachtoffers, houden slachtoffers op de hoogte met betrekking tot hun zaak, geven advies op het vlak van misdaadpreventie, verwijzen personen door naar professionele hulpverlening in de eigen gemeenschap en voorzien eveneens diensten van klinische psychologen en sociale werkers. DOVVISU werkt samen met verschillende organisaties (zie administratief dossier). Ook bestaat er sinds eind 2017 een hulplijn voor slachtoffers van (huiselijk) geweld (zie administratief dossier). Dat u echter geen enkele poging ondernam om hulp te zoeken in Ghana, noch overwoog om hulp te zoeken, ondermijnt de ernst van de door u aangehaalde vrees. U gevraagd of u andere opties hebt overwogen om met uw problemen na de verkrachting om te gaan, stelt u geen andere opties te hebben kunnen overschouwen en niet voor uzelf te hebben kunnen denken (zie notities, p. 39). U kon echter wel voor uzelf de knoop doorhakken om Ghana te verlaten om mogelijks een onzekere toekomst tegemoet te gaan.

Ook in België consulteerde u geen psycholoog aangezien u geen stabiele geest had om aan uzelf te denken en u er enkel aan dacht voor uw zoon te zorgen. Het kwam niet in u op om hulp te zoeken. Bovendien had u veel geld te betalen nadat u beviel en vermoedde u dat medische hulp duur kan zijn. U wilde het uzelf niet nog moeilijker maken. Indien een terugkeer naar Ghana werkelijk ondenkbaar zou zijn, verwondert het dat u sinds uw aankomst in België zonder enige psychologische hulp er – ondanks uw onzekere verblijfsstatus – in slaagde de draad opnieuw op te pikken. Indien een terugkeer naar Ghana voor u werkelijk ondenkbaar is, is het verwonderlijk dat u in België niet op enerlei wijze stappen heeft gezet om hulp te zoeken.

U verklaart dat een terugkeer met uw zoon nadelig zou zijn voor zijn gezondheid en ontwikkeling. U hekelt bovendien de slechte gezondheidszorg in Ghana. Hij zou geen medische hulpverlening kunnen krijgen aangezien die in Ghana ontoereikend is en de privéinstellingen erg duur zijn.

Uw zoon heeft echter geen medische problemen (zie notities, p.29). Enkel na de geboorte zou uw zoon extra medische aandacht nodig hebben gehad en gedurende 3-4 dagen in het ziekenhuis hebben gelegen (zie notities, p. 27). Ook werd uw zoon besneden omdat u dat wilde. U gevraagd waarom u ongerust bent over zijn gezondheid en ontwikkeling bij terugkeer naar Ghana, stelt u bang te zijn voor verandering van omgeving en dat u de stabiliteit niet zou hebben om bij terugkeer voor hem te zorgen. U meent niemand te hebben bij terugkeer en dat uw familie u niet kan helpen daar ze hun eigen uitdagingen hebben. Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat een terugkeer naar Ghana voor uw zoon nadelig zou zijn voor zijn gezondheid en ontwikkeling, laat staan dat er een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade is.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: documenten met betrekking tot uw schoolcarrière (Transcript of Academic Record van de universiteit van Cape coast, certificaat bachelore of education, Transcript of Academic Record (dd. 25/11/2014), print preview van het academisch jaar 2016/2017 en 2017/2018 eerste semester), informatie met betrekking tot de door u afgesloten lening in Ghana en een afbetalingsplan van het ZNA Sint-Erasmus vergezeld van een brief van de facturatedienst patiënte beheer van het ZNA ziekenhuis. De door u neergelegde documenten met betrekking tot uw studies tonen uw capaciteiten en mogelijkheden aan bij terugkeer naar Ghana. Met betrekking tot de door u neergelegde documenten aangaande de openstaande schuld in Ghana dient te worden opgemerkt dat bovenstaande geen vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade inhoudt. Om te reizen alsook voor uw studies ging u in Ghana een lening aan. U verklaart te vrezen te zullen worden gearresteerd indien u de schuld niet kan afbetalen. U gevraagd waarom u dat denkt, verwijst u naar de moeilijke economische situatie in Ghana en dat sommige banken dienden te sluiten. Ze zouden u kunnen arresteren omdat u het zich niet kan veroorloven en u geen job heeft (zie notities, p. 29). Eerder echter slaagde u erin het geleende geld voor uw bachelor studies netjes terug te betalen door te werken als leerkracht. Ook uw huidige schuld wilde u terugbetalen door in België te werken. De Commissaris-generaal ziet niet in waarom u bij terugkeer naar Ghana niet in staat zou zijn uw schuld – net als eerder – af te betalen. Bovendien legt u bewijs neer dat u ook in België openstaande schulden heeft en verschilt uw financiële situatie en de daarmee gepaard gaande onzekerheid bijgevolg weinig van uw situatie in Ghana. Ook in België betaalt u beetje bij beetje uw schulden af (zie e-mail dd. 15/02/2019). Wat de door u aangehaalde socio-economische situatie in Ghana betreft, merkt het CGVS op dat het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist niet bereikt. Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken.

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Ghana en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Ghana van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Ghana, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u een zelfstandig en onafhankelijk persoon bent. Zo stond u zelf in voor de financiering van uw studies aan de universiteit van Cape Coast en woonde u zelfstandig in Khlindo alsook in Adiembra waar u als leerkracht werkzaam was. Ook toonde u reeds eerder aan zelfredzaam te zijn door zelfstandig vanuit Italië naar België te komen en in België verscheidene administratieve en juridische stappen te zetten om u uit de slag te trekken. Nog in België vroeg u na verlies van uw paspoort een nieuw paspoort aan. Bovendien vroeg u eerder in 2015 een paspoort aan om met een beurs te gaan studeren in Korea (zie notities, p. 23). U toont bovendien aan te kunnen rekenen op de (mentale) steun van uw familie. U verklaart hecht te zijn met uw ouders en regelmatig contact te hebben met hen. Uw vader werkte voor zijn pensioen als gezondheid assistent in een psychiatrisch centrum.

Ook met uw zussen H. en P. die samen met hun gezin en kinderen in Cape Coast wonen en er werkzaam zijn als handelaar hebt u nog contact. Ook met uw broer A. die met zijn vrouw en kinderen in Cape Coast woont en werkt met landcommissies, hebt u nog contact. U geeft aan dat zij initieel niet begrepen hoe u zwanger was geworden en u door hen werd afgewezen. Nu echter, nadat u hen over uw problemen vertelde en hen erop wees met hun steun dit niet te hebben moeten doorstaan, vergaven ze u en nu kan u op hun steun rekenen (zie notities, p. 9- 13 en p.19).

Tenslotte haalt u ook de algemene onveiligheid in Ghana aan als reden niet te kunnen terugkeren (zie notities, p. 28). U verklaart dat er recent parlementsverkiezingen waren en dat u vernam dat mensen elkaar wilden doden. In Ghana is er echter geen sprake van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict waardoor er voor burgers een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Er is in Ghana aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Aangezien uw verzoek om internationale bescherming in het kader van versnelde procedure werd behandeld, werd de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud u waarschijnlijk op hetzelfde ogenblik betekend als uw beslissing. Als u bemerkingen wil maken over de notities van het persoonlijk onderhoud, kan u dit doen in het kader van een mogelijk beroep.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert aan als volgt:

"Schending van de art. 48/3 en art. 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald de zorgvuldigheids- en de motiveringsverplichting.

Manifeste beoordelingsfout.

1. Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn beslissing geenszins op een afdoende manier heeft gemotiveerd.

Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn beslissing volkomen onterecht verwijst naar de tegenstrijdige verklaringen tussen de opeenvolgende verklaringen van verzoekster en naar haar laattijdige asielaanvraag.

2. Verzoekster merkt op dat zij samen met haar minderjarig kind plots dient te verblijven in het FITT centrum te Zulte.

Dit gedwongen "verblijft" heeft verzoekster volledig in de war gebracht.

Overigens heeft zij een grote angst, niet alleen om terug gestuurd te worden naar Ghana, maar vooral omdat zij er het slachtoffer werd van verkrachting, waar zij nog psychologisch enorm onder lijdt.

Tijdens de verschillende opeenvolgende verhoren had zij het heel moeilijk om zich te concentreren.

Verzoekster meent dan ook dat met deze omstandigheden door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen diende rekening te worden gehouden bij de beoordeling van haar asielaanvraag.

Verzoekster dient dus vast te stellen dat uit de beslissing blijkt dat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij de beoordeling van haar asielaanvraag geenszins werd rekening gehouden met de (depressieve) gemoedstoestand van verzoekster.

Dat er derhalve sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van schending van de zorgvuldigheidsplicht.

3. Dat uit de bestreden beslissing evenmin duidelijk blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeksters asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan het art. 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat geenszins door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een onderzoek werd ingesteld naar de situatie van de mensenrechten in Ghana, meer bepaald naar de situatie van vrouwen die slachtoffer zijn/waren van verkrachting.

Zo blijkt uit het rapport van het "U.S. Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, "Ghana Country Report on Human Rights Practices for 2017", Section 6. Discrimination, Societal Abuses, and Trafficking in Persons, Women (p.14-15) dat in Ghana de vrouwenrechten allesbehalve beschermd worden, dat verkrachters er nauwelijks vervolgd worden en dat het DOVVSU, waarnaar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn beslissing verwijst, in de praktijk te kampen heeft met onvoldoende middelen :

"Rape and Domestic Violence: The law criminalizes rape of women but not spousal rape. Sexual assault on a male can be charged as indecent assault. Convicted rapists may be punished with prison sentences ranging from five to 25 years, while indecent assault is a misdemeanor subject to a minimum term of imprisonment of six months.

Rape and domestic violence remained serious problems. Survey data released in 2016 suggested 27.7 percent of women and 20 percent of men had experienced at least one type of domestic violence in the 12 months prior to the study.

The Domestic Violence and Victim Support Unit (DOVVSU) of the Police Service worked closely with the Department of Social Welfare, Domestic Violence Secretariat, CHRAJ, the Legal Aid Board, Ark Foundation, UNICEF, UN Population Fund (UNFPA), the national chapter of the International Federation of Women Lawyers, and several other human rights NGOs to address rape and domestic violence. Inadequate resources and logistical capacity in the DOVVSU and other agencies, however, hindered the full application of the law.

Unless specifically called upon by the DOVVSU, police seldom intervened in cases of domestic violence, in part due to a lack of counseling skills, shelter facilities, and other resources to assist victims. In cases where police identified and arrested suspects for rape or domestic abuse, few of the cases reached court or resulted in conviction due to witness unavailability, inadequate resources and training on investigatory techniques and police prosecutor case management, and, according to DOVVSU, lack of resources on the part of victims and their families to pursue cases.."

Dat derhalve in Ghana vrouwen, die er het slachtoffer zijn van verkrachting, onvoldoende bescherming genieten vanwege de Ghanese autoriteiten.

Dat derhalve de bestreden beslissing niet op een afdoende manier gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt.

Dat immers de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geenszins een grondig onderzoek heeft ingesteld naar de situatie van vrouwen die in Ghana slachtoffer zijn/waren van verkrachting.

Dat uit de bestreden beslissing geenszins duidelijk blijkt of de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeksters asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan het art. 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Dat er sprak is van een manifeste beoordelingsfout.

Dat verzoekster wel degelijke een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van haar vrouw-zijn zonder dat zij de bescherming kan inroepen van de Ghanese autoriteiten.

Dat verzoekster wel degelijk ressorteert onder het art. 48/3 van de Vreemdelingenwet gezien haar vrees voor vervolging in haar land omwille van haar vrouw-zijn.

4. Dat in casu in elk geval sprake is dat, in geval van terugkeer van verzoekster naar haar herkomstland, zij minstens een "reëel risico op ernstige schade" loopt (waartegen zij geen bescherming van de Ghanese autoriteiten kan inroepen) in de zin van:

"- Doodstraf of executie of

- Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of

- ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Dat verzoekster in haar land onmogelijk kan rekenen op een afdoende psychische begeleiding.

De gezondheidszorg in Ghana is geenszins afdoende (ook niet voor haar minderjarig kind).

Uit diverse rapporten, waaronder het rapport van Healthcare in Ghana van www.expattarrivals.com, blijkt dat de gezondheidszorg in Ghana heel beperkt is, de publieke hospitalen overbevolkt en ondergefinancierd zijn en dat medische spoeddiensten er zo goed als onbestaande zijn :

"The healthcare infrastructure in Ghana is fairly limited. While the Ghanaian government is making progress in improving healthcare, public hospitals remain overcrowded and severely underfunded. Emergency medical services in Ghana are almost non-existent."

Bovendien is de algemene (politieke) situatie in Ghana onveilig en vrees er een onmenselijk of vernederende behandeling wegens het niet afbetalen van een schuld.

In het voormelde rapport van het "U.S. Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, "Ghana Country Report on Human Rights Practices for 2017" wordt een onveilige situatie en een enorme schending van de mensenrechten in Ghana aangeklaagd :

"The most significant human rights issues included excessive use of force by police, including torture resulting in death and injuries; rape by police; harsh and lifethreatening prison conditions; assault on and harassment of journalists; corruption in all branches of government; lack of accountability in cases of violence against women and children, including female genital mutilation/cutting; early and forced marriage; sexual exploitation of children; infanticide of children with disabilities; trafficking in persons; criminalization of same-sex sexual conduct, though rarely enforced; and exploitative child labor, including forced child labor" (p. 1).

Dat uit de bestreden beslissing evenmin duidelijk blijkt of de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeksters asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet waardoor er sprake is van schending van zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep wordt bij het verzoekschrift een attest gevoegd van de terugkeercoach over de inhouding van verzoeksters paspoort.

2.1.3. In een aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, voegt verzoekster een attest van 15 maart 2019 van arts J. Dobbelaere.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat betreft de weigering van de vluchtelingenstatus, bekritiseert verzoekster de motieven van de bestreden beslissing waar geen rekening zou zijn gehouden met haar depressieve gemoedstoestand, die in de eerste plaats nog altijd het gevolg zou zijn van haar verkrachting. Ter terechtzitting legt verzoekster een medisch attest neer waarin wordt aangegeven dat verzoekster lijdt aan PTSS en een infectie heeft. De Raad merkt op dat het attest echter uiterst summier is opgesteld, zonder dat wordt aangegeven waarop de arts zich baseert om te komen tot de diagnose. Bovendien blijkt uit het verloop van het persoonlijk onderhoud niet dat verzoekster enig probleem heeft aangebracht bij het verloop van het gesprek en de vragen die werden gesteld. De Raad merkt bovenal op dat er geen geloof wordt gehecht aan de voorgehouden verkrachting die de aanleiding zou zijn geweest voor verzoeksters vlucht, omdat verzoekster hierover een frappante tegenstrijdige verklaring aflegt. Zo gaf zij eerst aan dat zij werd gevonden en geholpen door een vrouw, terwijl zij nadien aangaf dat zij daar lag toen er een man kwam om haar te helpen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 14 en 35). Verzoekster vraagt een verder onderzoek naar de situatie van verkrachte vrouwen in Ghana, maar gaat voorbij aan het feit dat aan verzoeksters asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Het loutere feit dat verzoekster een vrouw of een alleenstaande moeder is, is onvoldoende om te besluiten dat verzoekster vervolging moet vrezen in Ghana.

Waar verzoekster aanvoert dat zij geen passende psychische begeleiding of gezondheidszorg kan genieten in Ghana, merkt de Raad op dat dergelijke redenen op zich niet relevant zijn voor de beoordeling van een nood aan internationale bescherming. Verzoekster stuurt met haar betoog over haar gezondheid en die van haar zoon, aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cf.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de Raad.

Tot slot beperkt verzoeksters betoog zich tot een verwijzing naar de algemene mensenrechtensituatie. Dergelijke grief is onvoldoende concreet om een nood aan internationale bescherming vast te stellen wat verzoekster betreft.

Uit verzoeksters verklaringen over haar profiel en haar familiale en financiële situatie in Ghana kan niet afgeleid worden dat er ernstige problemen bestaan of dat de algemene situatie in Ghana van dien aard is dat verzoekster bij een terugkeer, persoonlijk, vervolging moet vrezen. Uit verzoeksters verklaringen blijkt immers dat zij een zelfstandig en onafhankelijk iemand is. Zo stond zij zelf in voor de financiering van haar studies aan de universiteit van Cape Coast en woonde zij zelfstandig in Khlindo en in Adiembra, waar zij werkte als leerkracht. Ook toonde zij aan zelfredzaam te zijn door zelfstandig vanuit Frankrijk via Italië naar België te komen en in België verscheidene administratieve en juridische stappen te zetten om zich uit de slag te trekken, ondanks een illegale verblijfssituatie. Verzoekster vroeg bijvoorbeeld na het verlies van haar paspoort een nieuw paspoort aan. Bovendien vroeg zij eerder in 2015 een paspoort aan om met een beurs te gaan studeren in Korea (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 23). Zij toont bovendien aan te kunnen rekenen op de (mentale) steun van haar familie. Zo verklaart verzoekster hecht te zijn met haar ouders en regelmatig contact te hebben met hen. Haar vader werkte voor zijn pensioen als assistent in een psychiatrisch centrum. Ook met haar zussen H. en P. die samen met hun gezin en kinderen in Cape Coast wonen en er werkzaam zijn als handelaar heeft verzoekster nog contact. Ook met haar broer A. die met zijn vrouw en kinderen in Cape Coast woont en werkt met landcommissies, heeft verzoekster nog contact. Verzoekster geeft aan dat zij initieel niet begrepen hoe zij zwanger was geworden en zij door hen werd afgewezen. Nu echter, nadat verzoekster hen over haar problemen vertelde en hen erop wees met hun steun dit niet te hebben moeten doorstaan, vergaven ze haar en nu kan verzoekster op hun steun rekenen (*Ibid.*, p. 9-13 en 19).

De beoordeling in de bestreden beslissing van de door verzoekster voorgelegde documenten is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: documenten met betrekking tot uw schoolcarrière (Transcript of Academic Record van de universiteit van Cape coast, certificaat bachelore of education, Transcript of Academic Record (dd. 25/11/2014), print preview van het academisch jaar 2016/2017 en 2017/2018 eerste semester), informatie met betrekking tot de door u afgesloten lening in Ghana en een afbetalingsplan van het ZNA Sint-Erasmus vergezeld van een brief van de facturatedienst patiënte beheer van het ZNA ziekenhuis.

De door u neergelegde documenten met betrekking tot uw studies tonen uw capaciteiten en mogelijkheden aan bij terugkeer naar Ghana. Met betrekking tot de door u neergelegde documenten aangaande de openstaande schuld in Ghana dient te worden opgemerkt dat bovenstaande geen vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade inhoudt. Om te reizen alsook voor uw studies ging u in Ghana een lening aan. U verklaart te vrezen te zullen worden gearresteerd indien u de schuld niet kan afbetalen. U gevraagd waarom u dat denkt, verwijst u naar de moeilijke economische situatie in Ghana en dat sommige banken dienden te sluiten. Ze zouden u kunnen arresteren omdat u het zich niet kan veroorloven en u geen job heeft (zie notities, p. 29). Eerder echter slaagde u erin het geleende geld voor uw bachelor studies netjes terug te betalen door te werken als leerkracht. Ook uw huidige schuld wilde u terugbetalen door in België te werken. De Commissaris-generaal ziet niet in waarom u bij terugkeer naar Ghana niet in staat zou zijn uw schuld – net als eerder – af te betalen. Bovendien legt u bewijs neer dat u ook in België openstaande schulden heeft en verschilt uw financiële situatie en de daarmee gepaard gaande onzekerheid bijgevolg weinig van uw situatie in Ghana. Ook in België betaalt u beetje bij beetje uw schulden af (zie e-mail dd. 15/02/2019).”

Waar verzoekster nog een attest voegt over de toewijzing van een FITT-woning en het feit dat haar paspoort werd ingehouden, merkt de Raad op dat dit enkel erop wijst dat een gedwongen verwijdering van het grondgebied wordt voorzien. Dit is echter evenmin een relevant element ter beoordeling van een nood aan internationale bescherming.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster komt niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit een ongeloofwaardig relaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat verzoekster geen grieven ontwikkelt op dit punt. De beoordeling in de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Tenslotte haalt u ook de algemene onveiligheid in Ghana aan als reden niet te kunnen terugkeren (zie notities, p. 28). U verklaart dat er recent parlementsverkiezingen waren en dat u vernam dat mensen elkaar wilden doden. In Ghana is er echter geen sprake van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict waardoor er voor burgers een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Er is in Ghana aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Ghana een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP